

Koseskega slavnost. Dne 12. septembra bode sto let, odkar se je v spodnjih Kosezah na Gorenjskem rodil Ivan Vesel Koseski, dramitelj in buditelj naroda. Njegovi rojaki in častilci so mu za stoletnico priredili slavnost dne 14. avgusta.

Ob 10. popoldne je bila sveta maša v domači cerkvi, kjer je o Koseskem govoril prof. Tomo Zupan. Po službi božji so se zbrali Koseskega častilci pri njegovem rodnem domu, kjer je gosp. Fran Detela govoril slavnostni govor. Po govoru se je odkrila lična spominska plošča, narejena iz domačega, črnega, moravskega kamena. V zlatih črkah stoji na plošči sledeči napis:

V TEJ HIŠI SE JE RODIL
12. KIMOVCA L. 1798.
SLOVENSKI PESNIK
IVAN VESEL-KOESKI,
UMRL V TRSTU 26. SUŠCA L. 1884.

—
Biti slovenske krvi, bodi Slovencu ponos!

Ob stoletnici rojstva postavili rojaki.

Na slavnost je prišlo posebno obilo priprostega ljudstva iz bližnje, okolice posebno lepo krdelo narodnih deklet v narodni noši. Zastopana so pa tudi bila vsa odlična društva.

O pesniku in pisatelju Koseskem se je pisalo, govorilo in slišalo toliko, kolikor morda ne o nobenem drugem našem slovstveniku. Nekateri so ga postavljali visoko nad Preširna, drugi so mu odrekli vsako pesniško in literarno vrednost. Sedanji svet, ki sodi bolj mirno in nepristransko delovanje pokojnikov, je moral pač priznati, da so Koseskega zasluge na političnem polju kot buditelja in dramitelja naroda mnogo, mnogo večje, nego one, koje si je pridobil sè svojim slovstvenim delovanjem.

Doma.

Poziv. Osnovni odbor zavoda sv. Nikolaja vabi vse svoje ude in prijatelje, ki se zanimajo za razvoj in prospeh novega društva, na prvi občni zbor, ki bode v nedeljo, dne 18. t. m. v dvorani »Trž, podpornega in bralnega društva«, Via Stadion št. 19, I. nadstr. točno ob 4. uri popoldne.

Dnevni red: Nagovor načelnice osnovalnega odbora, prečitavanje pravil in poročilo začasne tajnice, vpisovanje novih udov in volitev odbora.

Ker imajo po pravilih zavoda volilno pravico le udje in udinje, naprošene so čestite gospe in gospice, kakor tudi cenjeni gospodje, da se vpišejo pravočasno, kar lahko storé ustno ali pismeno pri podpisnem, Via Stadion, 19. I. nadstr.

Osnovni odbor.

Glavniki iz kavčuka se snažijo z špiritom, v katerem se namakajo nekaj ur. Potem se splahnó z vodoj in se suše v sobi, pa ne na solncu in ne blizu peči.

Jako izvrstno sredstvo za snaženje srebra je fino nastrgana kreda, pomočena s salmijakovcem. V čašici pripravi se ta mešanica tako, da se vzamejo jednaki deli obeh snovij. Kreda sede na dno, salmijakovec pa stoji za $\frac{1}{2}$ cm nad njo. Potem se vzame kos jirhe ali pa starega čistega platna, katero se pomoči v pripravljeno zmes in se drgnó s tem umazani srebrni predmeti. Sredstvo je jako ceno in izvrstno, ker kovini ne škoduje prav nič.

Najčešči vzrok hripavosti je prehlajenje, sosebnó pa prehlajanje nog. Človek pa postane tudi hripav, če prenapenja sile svojega glasila s preglasnim govorjenjem in petjem (krokanjem), ali pa če vživa n. pr. orehe in mandlje. Akutna hripavost navadno ni opasna; izgubi se kmalu, ako se le grlu privošči potrebnega miru. Jako zdravilni so pa tudi mrzli obkladki na vrat. Tudi kopanje nog nasvetuje se mnogokrat. Ako pa vse to nič ne pomaga, treba se je zateči k zdravniku še o pravem času, kajti iz kronične hripavosti razvije se jetika v grlu, katera je neozdravljiva.

Po užitku sadja je človek navadno žejen; ako se pa sadje je s kruhom, se pride v okom ti posledici in s tem mnogim drugim neprijetnostim, katere se nakopajo z gašenjem po sadju provzročene žeje. Zatorej je treba navajati že otroke, da ne jedó sadja brez kruha, kar jih obvaruje pred drisko itd., sosebnó pa pred takozvanim grizenjem po črevah.

Kako je ravnati z citronami, da ne plesne. Potegni nit skoz citrono in jo obesi! tako spravljene citrone ne plesne nikoli in se vzdrže jako dolgo časa, dočim ti splesne v kratkem času, ako jih hraniš položene v kakšni shrambi.

Še boljše je baje, ako se mesto, kjer se je držal pecelj, zapečati s pečatnim voskom, potem pa se vsaka citróna posebej zavije v svilnati papir in se shranijo potem skupaj lepo zavite v zabojček z dobro izpranim vodnim peskom. Zaboj se potem zabije in obesi na suh, zračen prostor.

Kako se snaži in beli stára slonova kost. Najbolje na ta način, da se drgne z mehkoj volnenoj cunjicoj, pomočenoj v trpentinu. Ako se potem predmet iz slonove kosti postavi na solnce, pobeli se, da je kakor nov.

Proti prehlajanju, kašlju, mrzlici itd. je baje čaj iz pšeničnih otrobov jako dobro in ceno zdravilo. Pripravi se pa tako-le: vzemi poldrugí liter vode in daj notri jedno pest pšeničnih otrobov in pusti kuhati pol ure. Potem pa precedi tekočino na platnu in jo daj bolniku z cukrom ali pa brez cukra.

Proti speklini. »Nützliche Blätter« prinašajo v nas še menda neznanó sredstvo proti speklini, katero pa hočemo objaviti, da se poskusi, ako je res toliko vredno, kakor se priporoča. To sredstvo so jagode od grenkoslada (Bittersüss-Solanum dulcamara), katere se stlačijo in potem se ž njimi obkladajo prav na tanko opečeni udje in zavežejo s snažnim platnom. Ako hočeš to ceno zdravilo imeti pri rokah v vsakem slučaju, naberi zrelih, lepo rdečih jagod, napolni ž njimi steklenko, v kateri se morajo precej časa tresti, da se tako-rekoč stlačijo, potem se pa nalije na nje pravega, čistega špirita, tako, da ga stoji nekaj črez nad površjem jagod. Steklenka mora biti neprodušno zamašena. Speklina se po tem sredstvu hitro posuši in celi tem hitreje, čim češče se jemljó sveži obkladki.

Podmetek (Watte) v ušesu. V nas je mnenje, da kakor hitro koga trga po glavi ali po čeljustih, si najbolje pomaga, ako si zatakne ušesi s podmetkom, katerega si še pomoči s spiritom ali pa s kakšnimi drugimi »kapljicami« proti trganju. Kaj pa uči skušnja? Slušalo se na ta način omehkuži, žleze, katere izločujejo ušesno maslo, pa se slabe v svojem delovanju. Zdravju ta razvada, katera izvira iz mehkušnosti, nikakor ne služi, nadalje je pa tudi precej »neokusna«, konečno pa provzročá marsikatero ušesno bolezen.

Če ti teče kri iz nosa, giblji naglo in močno čeljusti, kakor pri jedi, kar krvotok takoj ustavi. Otrokom je dobro dati res kaj v usta, recimo zvaljek papirja, da ga žvečijo.

Listnica uredništva. Večeslav Olgov. Za Vašo 5krajcarsko znamko, katero ste mi poslali za to, da Vam odgovorim takoj, kdaj bode pesem natisnena, dala sam 5 kr. v-bogaime. Pač li bilo škoda znamke za same besede: Pesem ne bode natisnena, naj si revež zanjo raji kupi kruha.

